

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תריז

ערב ש"ק פ' צו, שבת הגדול - יו"ד ניסן
ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדובנו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות אחי

הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי שיחי' שגלוב

לרגל יום ההולדת שלו, ביום הבהיר - י"א ניסן,

הי' תהא שנת סגולות ונפלאות

לשנת ברכה והצלחה בגו"ר

נדפס ע"י אחיו

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו

שגלוב

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

CellPhone: (323) 842-3666

15 Passenger Available

Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3 דבר מלכות

לימוד מיוחד מקביעות שבת הגדול "בעשור לחודש הזה" / משיחת שבת הגדול החשמז

9 זמן הגאולה

הוא נראה נורמלי אבל לפתע צועק "משיח נאו" ... / פרשת השבוע והזמן הנוכחי באור הגאולה

11 יומן תשמ"ו - פרסום ראשון

פרק כ"ב / מהונעה ושמע בבית חינו - 770 בחאריכים הסמוכים לשבת זו בשנת היחשמז

14 כתב-יד-קודש

בקשה נפשית לקראת יום הולדתו של הרמב"ם / צילום מיוחד מהגהת כ"ק אדי"ש מה"מ

הקונטרס מוקדש לעילוי נשמת הרה"ח שלמה ב"ר צבי הירש ע"ה מיידנצ'יק יו"ר אגודת חסידי חב"ד בארץ הקודש לרגל יום היארצייט השני ביום-טוב הראשון של חג הפסח ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שת"כף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם בגאולה האמתית והשלימה

יחי המלך /

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5618
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': (04) 8715-770
דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

כס"ד. חלק משיחת ש"ס צו, מ' טרה ה'תשמ"ו - ע"ד הרמב"ם קובצו חידושי תורה על ספר הרמב"ם -

א. בעמדנו ביום השבת שלאחרי פורים - הרי זה הזמן המתאים לעורר עוה"פ אודות לימוד הרמב"ם, כי:

התוכן דימי הפורים - אשר, העילוי שלהם עד לחבליית השלימות ("ויכולו") נפעל ביום השבת שלאחריהם - הוא: "קיימו מה שקבלו כבר", כלומר, תוקף וקיום בכללות הענין דמתחית-תורה, שבו ניתנה כל התורה כולה ע"י משה רבינו ("משה קבל תורה מסיני").

וענין זה שייך במיוחד לספרו של רבינו משה בן מייזנן, אשר, "ממשה ועד משה לא קם כמשה" - ספר שקראו בשם "משנה תורה", "משנה" לתורה שבכתב (תורת משה רבינו). שבו נתבארו הלכות כל התורה כולה, ובלשון הרמב"ם בהקדמתו לספרו: "מקבץ לתורה שבעל פה? כולה".

והדגשה יחידה בעמדנו ב"מחזור שלישי" דלימוד הרמב"ם - "בחלח זימני הוי חזקה", כלומר, שלימוד "מחזור שלישי" יש בו חזקה וחוקף מיוחד - ע"ד וברונגמת החוקף והחזק ד"קיימו מה שקבלו כבר" (עד לביטול "מודעא רבה לאורייתא").

ובהתאם לכך, יש להוסיף ולפרסם ככל מקום ומקום ע"ד ההשתתפות כלימוד שיעורי הרמב"ם, כולל - ע"י חגיגות סיום "מחזור שני" ולימוד הרמב"ם בכל המקומות אשר מסיבות שונות עדיין לא נערכו בהם חגיגות הסיום, "כרוב עם הדרת מלך",¹⁰ ובאופן ד"כפלים לחושי"י¹¹ (כמדובר בארוכה לפני¹²).

ב. והצעה נוספת - בקשר ליום הולדתו של הרמב"ם בערב פסח¹³ הבעל"ט, ובהקדמה:

התחלת ההתעוררות וההצעה אודות לימוד שיעור יומי ברמב"ם, ג' פרוקים ליום, על מנת לסיים "בשנה אחת"¹⁴ - נקבעה באופן ש"סיום" ספר הרמב"ם ה"ב בסמיכות ליום הולדתו של הרמב"ם, ומיני אז, נקבע השיעור דג' פרוקים בכל יום ויום - גם כאשר ה"סיום" אינו בסמיכות ליום הולדתו של הרמב"ם (נסיום "מחזור שני" - שהחל"ם ביום כ"ו אדר ראשון¹⁵).

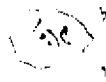
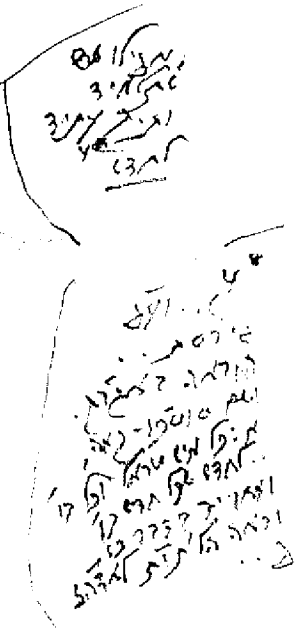
אמנם, מובן וגם פשוט, שכבוא יום הולדתו של הרמב"ם - "מולו גובר"¹⁶ - כדאי ונכון לעשות דבר מיוחד בקשר ללימוד הרמב"ם, אצ"פ שהסיום ד"מחזור שני" התקיים כבר בימים שלפניו.

המרבה - בכמות ובאיכות - הרי זה משובח.

וקובץ זה - חידושי-תורה על ספר הרמב"ם - ידפיסו לרגל יום הולדתו של הרמב"ם, דבר שבודאי יגרום שמחה ונח"ד לנשמתו של הרמב"ם, עד לעליית נשמתו כו', אשר, עם היות שבודאי אינו זקוק לפעולתנו בעילוי נשמתו, הרי גם אצל צדיקים ישנו ענין של עליית נשמה בעילוי אחר עילוי עד אין-סוף.

צילום הכתי"ק מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ד ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי מו"ל כתי"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במעוות תפילין ומוזוה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח"י הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

בקשה נפשית לקראת יום הולדתו של הרמב"ם

בקשר עם יום הולדתו של הרמב"ם בערב פסח, הבאנו בזה צילום (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ צו התשמ"ו (נדפס בהתוועדויות תשמ"ו ח"ב ע' 761)

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

בעמדנו ביום השבת שלאחרי פורים – הרי זה הזמן המתאים לעורר עוה"פ אודות לימוד הרמב"ם, כי:

התוכן דימי הפורים – אשר, העילוי שלהם עד לתכלית השלימות ("ויכולו") נפעל ביום השבת שלאחריהם – הוא: "קיימו מה שקיבלו כבר", כלומר, תוקף וקיום בכללות הענין דמתן-תורה, שבו ניתנה כל התורה כולה ע"י משה רבינו ("משה קבל תורה מסיני", אפילו מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש").

. . והצעה נוספת - בקשר ליום הולדתו של הרמב"ם בערב פסח הבעל"ט. ובהקדמה:

התחלת ההתעוררות וההצעה אודות לימוד שיעור יומי ברמב"ם, ג' פרקים ליום, על מנת לסיים "בשנה אחת" – נקבעה באופן ש"סיום" ספר הרמב"ם הי' בסמיכות ליום הולדתו של הרמב"ם, ומיני אז, נקבע השיעור דג' פרקים בכל יום ויום – גם כאשר ה"סיום" אינו בסמיכות ליום הולדתו של הרמב"ם (כסיום "מחזור שני" – שהי' ביום כ"ו אדר ראשון).

אמנם, מובן וגם פשוט, שבבוא יום הולדתו של הרמב"ם – "מזלו גובר" – כדאי ונכון לעשות דבר מיוחד בקשר ללימוד הרמב"ם, אע"פ שהסיום ד"מחזור שני" התקיים כבר בימים שלפנ"ו.

ולכן, הצעתי ובקשתי – בקשה נפשית – כדלקמן:

בכל מקום ומקום שבו נערך סיום הרמב"ם – ידפיסו קובץ חידושי תורה על ספר הרמב"ם, שיכלול – בראש ובראשונה – את ה"הדרנים" וחידושי-תורה במשנתו של הרמב"ם שנאמרו בעת חגיגת הסיום, וכן שאר חידושי-תורה במשנתו של הרמב"ם שיכתבו המשתתפים בלימוד הרמב"ם – הראויים להדפסה, לפי ראות עיני מערכת הקובץ, וכל

^(4*) . . וע"פ גירסת . . הובאה באגה"ק. ושם סוסכ"ו – קמה, א: כל איש ישראל יוכל כו' . . לחדש שכל חדש כו' ומחוייב בדבר כו'. וראה הל' ת"ת לאדה"ז פ. . [כל המקומות הריקים (. .) – הוראה למניחים להשלים החסר].

לימוד מיוחד מקביעות שבת הגדול "בעשור לחודש הזה"

בקביעות שנה זו ניתוסף ענין מיוחד ב"שבת הגדול" – שהוא חל "בעשור לחודש", כשם שהי' בפעם הראשונה ● שאז ישנה נתינת כח מיוחדת לעשות את העבודה בעולם ביתר שאת, מכיון שהעולם לא רק אינו מהוה שום סתירה לעבודתו, אלא אדרבה - עוד מסייע ● ובפשטות: שהיום ממש כל העולם מוכן לגאולה האמיתית והשלימה, ורק צריכים שהיהודי יגלה ויביא זאת בפועל! ● קטעים משיחת ש"פ מצורע, שבת הגדול, יו"ד ניסן ה'תשמ"ו* - בלתי מוגה, תרגום חפשי הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

בעשרה מיבעי לי', מאי בעשור? שהרי בפשטות הכוונה ליום העשירי – והיו צריכים לכתוב את הלשון הרגיל בזה: "בעשירי לחודש הזה", שפירושו היום העשירי (וע"ד מ"ש "באחד לחודש" או "בחמשה עשר יום לחודש"⁸), ולא "בעשור" שפירושו שיום זה כולל את כל עשר הימים⁹.

ומבארים¹⁰, שביום זה – "בעשור לחודש הזה" – מאירים כל עשר הבחינות, השלימות דכל עשר הספירות דאצילות. ולכן כתוב "בעשור" כי הוא כולל את כל עשר הדרגות.

ג. וביאור הענין:

עשר ספירות דאצילות (שמאירות "בעשור

א. בקביעות שנה זו ניתוסף ענין מיוחד ב"שבת הגדול" – שהוא חל "בעשור לחודש"¹, כשם שהי' בפעם הראשונה² (כמדובר בהתוועדות שלפנ"ז³) שחמשה עשר בניסן חל ביום חמישי, והשבת שלפני זה – שבה לקחו בני ישראל את השה ובה אירע הנס ד"למכה מצרים בבכוריהם"⁴ – היתה "בעשור לחודש".

ויש ללמוד מכך הוראה, בקשר לכללות התוכן ד"שבת הגדול".

ב. והענין: על הפסוק "בעשור לחודש הזה" מקשה חסידות⁵ (בשם הזהר⁶): "בעשור

(* קביעות שנה זו – תשס"ו.

(1) בא יב, ג.

(2) שבת פז, ב. שר"ע אדה"ז אר"ח סת"ל ס"א.

(3) ש"פ שמיני – סה"ש תשמ"ז ח"ג ע' 1.

(4) תהלים קלו, י.

(5) אוה"ת בא ע' רפב ואילך. וראה מאמר ד"ה ויאמר ג' החודש שנאמר בהתוועדות.

(6) ח"ג רנ, א. ח"ב לט, סע"ב. מ, ב.

(7) אמור כג, כד. ועוד.

(8) שם, י. שם, לד (הובא בזהר שבהע' הבאה) ועוד.

(9) ראה מקדש מלך לח"ג קב, ב. הובא באוה"ת שם.

ושם ע' רסג.

(10) ראה אוה"ת שם ע' רפב-ג. וראה מק"מ לח"ג

רנ, א (ע"פ טעות שם: רנ, ב).

לגבי בחי' "עשר" שבאצילות; אבל כאשר עומדים "בעשור" לחודש הזה, כשכל עשר הדרגות מאירות, "עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר", ולומדים אודות זה בתורה – מובן שצריכים לחשוב אז ולהיות מונחים לגמרי במעלה דבחי' עשר, וזוהי תכלית השלימות ותכלית העילוי באותו הזמן לגבי שאר כל הבחינות, גם לגבי המעלה דבחי' "אחד עשר" דקדושה (שלמעלה מאצילות), ועאכו"כ לגבי בחי' תשע.

עד ש"במקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא"¹⁴ – כאשר חושבים על המעלה דבחי' עשר שבאצילות, אזי "שם הוא נמצא" – נמצאים באצילות, עם המעלה דבחי' עשר שבאצילות!

[. .] בשנה אחרת, כש"שבת הגדול" יוצא ביום אחר בחודש [לאחרי יו"ד ניסן] (לדוגמא – בערב פסח, י"ד ניסן), או לפני י' ניסן] – יום זה הוא ה"שער" לכל הענינים, והקביעות אז היא תכלית השלימות. לדוגמא: כאשר "שבת הגדול" יוצא בערב פסח, יש לו מעלה (לגבי קביעותו ביו"ד ניסן) שהוא כולל בתוכו י"ד ימים של הכנות לפסח;

אבל לאיך גיסא, כאשר "שבת הגדול" יוצא "בעשור לחודש הזה", כשמאירים עשר הספירות דאצילות, הרי אז זו תכלית השלימות וה"שער" לכל הענינים.

ועוד ועיקר: קביעות זו ד"שבת הגדול" ("בעשור לחודש הזה") – היא אותה הקביעות שהיתה בשנה הראשונה (כשיצאו בני"מ מצרים), שבקדושה פעם ראשונה איננה רק ראשונה בזמן, אלא גם ראשונה באיכות, בענין ובמעלה.

ד. ביאור העילוי דבחי' עשר שבאצילות ("עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר") לגבי בחי' אחד עשר דקדושה שלמעלה מאצילות:

לחודש הזה") – יש בהם שלימות ומעלה מיוחדת לגבי כל שאר הדרגות, הן לגבי הדרגות שלמטה מאצילות, ואפילו לגבי הדרגות שלמעלה מאצילות. כמובן ממה שאומרים שעשר הספירות דאצילות הם "עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר"¹¹:

מזה ששוללים ואומרים שהם "עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר" מובן, שישנה מציאות של "תשע" ו"אחד עשר"¹², כי אם לא – אין מקום לשלול זאת.

כמו-כן מובן שהמציאות ד"תשע" ו"אחד עשר" היא מציאות בקדושה¹² – שהרי באצילות לא שייך לשלול ענין דהיפך הקדושה, מאחר ואין שם היפך הקדושה¹³.

ואם-כן, אע"פ שבקדושה ישנה מציאות של "תשע" שהיא למטה מבחי' עשר שבאצילות, וכן מציאות של "אחד עשר" שהיא למעלה מבחי' עשר שבאצילות – אומרים שבאצילות יש "עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר", כלומר, שהשלימות דאצילות מתבטאת דוקא בעשר ספירות לא פחות ולא יותר. ובזה ישנה מעלה באצילות לגבי כל הדרגות האחרות, לא מיבעי לגבי בחי' תשע שלמטה מאצילות, אלא אפילו לגבי בחי' אחד עשר שלמעלה מאצילות.

תיכף יקימו רעש גדול באמת ("וועט מען דאך גלייך אויפהויבן דעם אמת'ן שטורעם") – היתכן לומר שלאצילות ישנה מעלה לגבי הדרגות שלמעלה מאצילות!?

אבל כך מובן בפשטות ממה שאומרים שבאצילות יש "עשר ולא אחד עשר", וכיון שכך, מובן שכן הוא גם ע"פ פנימיות הענינים.

בודאי ישנה גם מעלה בבחי' "אחד עשר"

(11) ספר יצירה פ"א מ"ד.

(12) ראה מאמרי אדה"ז הנחות הר"פ ע' לד. ביאורה"ז להצ"צ (כרך א') ע' ערה. (כרך ב') ע' תתלג.

(13) ראה ע"ח שער מג פ"א. וראה שם שער מז פ"ד.

שער מח פ"ג. לקו"ת במדבר ג, ג ואילך. ובכ"מ.

(14) כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות סל"ח. וש"נ.

יוק שלשי, י"ג ניסן - יוק הפילולוזא של כ"ק אגא"ר ה"ב"ב: בהגיע כ"ק אד"ש בבוקר מביתו לא יצא לחלק צדקה כבודך כלל. בהמשך היום נסע כ"ק אד"ש לאוהל.

אחרי תפלת ערבית מכר כ"ק אד"ש את החמץ בג"ע התחתון להר"י פיקארסקי.

בדרכו לביתו, סימן כ"ק אד"ש בידו הק' לאות של שמחה קודם הכנסו למכונת, והתחילו העומדים שם לנגן.

זין לתאר את השאחה של אן"ש והתאיאץ אשר י"ב און אחר תפלת ערבית בריקוד סוצר!
יוק רביעי, י"ג ניסן: לתפלת מנחה נכנס כ"ק אד"ש לזאל למעלה בשעה 2:20 לערך, הי' מנין מצומצם.

בשעה 3:45 לערך חילק כ"ק אד"ש מצות לאברכי הכולל ועוד, על מנת לחלקם לקהל, כשהוא מאחל למקבלים "א כשר'ן און א פרייליכן פסח". בחלוקת המצות נגש גם ר"ש זלמנוב לקחת עבור הסדרים שעורכים עם הישראלים. כ"ק אד"ש שאלו האם עורכים אתם יום אחד או יומיים.

בערב החג שאל הריל"ג את כ"ק אד"ש היכן יערוך את תפלות החג וכ"ק אד"ש ענה שבביהכ"נ למטה, לראשונה מזה כ-7 שבועות!

אין לתאר את השמחה של אנ"ש והתמימים אשר יצאו אחר תפלת ערבית בריקוד סוער!
כאשר נכנס כ"ק אד"ש להתפלל ערבית למטה בביהכ"נ היתה הליכתו קצת איטית מהרגיל. אחר תפלת ערבית קבלו כמה מאנ"ש מצות מכ"ק אד"ש.

הרב חודקוב נלקח היום לבית רפואה בשל ענין ברגלו, ובמשך ימי החג בא נכדו כמה פעמים לדווח לכ"ק אד"ש על המצב. הוא הי' מדבר עם כ"ק אד"ש בגעה"ת לפעמים כ-10 דקות, בד"כ אחר מנחה ופעם אחר מעריב.

המדור מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין

נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס בגאולה האמיתית והשלימה

המדור הבא - כתב-יד-קודש - מוקדש לעילוי נשמת

ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג

ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

לקבלת שבת יצא כ"ק אד"ש לזאל למעלה.

פתחו לנגן את הניגון החדש י"א ניסן וכ"ק אד"ש סימן להגברת השירה

יוק סגת קורש פ' אצורא, י' ניסן: בשעה 1:30 ירד כ"ק אד"ש להתוועדות (למעשה היתה זו התוועדות לכבוד י"א ניסן).

אחרי הקידוש החלו לנגן את הניגון החדש לי"א ניסן, והרבה פעמים במהלך ההתוועדות סימן כ"ק אד"ש בידו ובראשו הק' להגברת השירה.

אחרי השיחה עם השאלות בפירוש רש"י, נתן כ"ק אד"ש בקבוק משקה לת' השלוחים הנוסעים מחר לפתוח ישיבה חדשה בסידיני שבאוסטרליה. כמו"כ מסר בקבוק משקה לר"מ מרוזוב מהנהלת אהלי תורה.

כ"ק אד"ש דיבר בהרחבה על הלימוד מקביעות שבת הגדול "בעשור לחודש הזה" (ראה במדור ה"דבר מלכות" שבגליון זה).

בסיום ההתוועדות החל כ"ק אד"ש לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלו"צ ז"ל.

ההתוועדות נסתיימה בשעה שש לערך. אח"כ עשה כ"ק אד"ש קידוש לבנה.

לאחר-מכן החלו אנ"ש והת' לרקוד ולשיר בכל העוז לרגל יום הבהיר י"א ניסן ה'תשמ"ו.

בצאתו לביתו, דיבר כ"ק אד"ש ליד המכוננית עם ר"ש פוזנר שנוסע לאה"ק, וברכו בנסיעה טובה וכו'. הנ"ל אמר לכ"ק אד"ש שרוצה להביא איזה ברכה ממנו לילדיו. כ"ק אד"ש: נתונות לך שתי ברכות. כ"ק אד"ש שאלו מי הילד שהחזיקו בסמוך (ר"א וולף החזיק את נינו), הנ"ל אמר שזה נינו. אחר כך שאל כ"ק אד"ש את הריל"ג מתי ר' זושא ריבקיין נוסע לאה"ק, ר' זושא שעמד בסמוך ענה מיד שכאשר כ"ק אד"ש יסע לאה"ק יסע אף הוא עמו.

יוק ראשון, יוק הפרי' י"א ניסן: בבוקר בבואו מביתו, חילק כ"ק אד"ש דולר לצדקה לכל אחד ואחת משעה 10:30 עד 11:45. הרבה מאנשי והת' לא נגשו לקחת מפתת מצב הרגל של כ"ק אד"ש.

כ"ק אד"ש נסע היום לאוהל בשעה 3:45 לערך, ולראשונה מזה ששה שבועות הלך כ"ק אד"ש קודם למקוה.

אחר תפלת ערבית ברך הרשנ"ז גורארי' בשם אנ"ש והת' את כ"ק אד"ש, בדבריו הזכיר גם שיהי' דידן נצח. אח"כ ברך כ"ק אד"ש בקצרה.

יוק שני, י"א ניסן: אחרי תפלת ערבית נודע שכ"ק אד"ש יקיים הערב התוועדות.

בשעה 9:30 לערך נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות. בשירת "שיבנה" עודד בחזקת רב את השירה בידו הק'.

בחלוקת הדולרים לטנקיסטים שוחח כ"ק אד"ש עם ר"ב גורדצקי, ועם רש"ז גורארי' ור"א שמטוב. פעמיים קם כ"ק אד"ש מלא קומתו לעבר הר' טלישבסקי שבא מעבר השלחן לקבל דולרים ודבר עמו מעט. כ"ק אד"ש איחל להנ"ל שיזכה לקחת גם בפעם הבאה. טרם צאתו התחיל לנגן "כי בשמחה". ההתוועדות הסתיימה בשעה 12:45 לערך.

החילוק בין בחי' עשר לבחי' אחד עשר הוא:

עולם האצילות הוא השלימות של עולם (מדידה והגבלה) דקדושה - שלימות שמתבטאת בעשר הספירות דוקא - "עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר". ומצד הגילוי של עולם האצילות, מציאות העולם - כפי שהיא קיימת בעצם מצד בריאתו של הקב"ה - היא בעצם אלקות, עולם שכולו טוב וכולו קדושה¹³, ואין בו שום נתינת מקום לענין דהיפך הקדושה. בחינה זו האירה בגלוי בעוה"ז בתחלת הבריאה (קודם החטא), ושלימותה תהי' לעתיד לבוא, כאשר יראו שוב איך שהעולם הוא בעצם אלקות, טוב וקדושה בלבד.

ובעבודה - זו עבודת הצדיקים, עבודה בטוב וקדושה עצמה, "תמידים כסדרם"¹⁵.

אלא שאח"כ נוסף הענין דלעומת-זה ע"י חטא האדם, שע"יז ניתוספה בחי' אחד עשר (אחד יותר מעשר), שבחי' זו מרמזת על בירור והפיכת הלעומת-זה (שמתבטא במספר אחד עשר¹⁶) שניתוסף ע"י חטא האדם (ולא כפי שהעולם הוא בעצם מצד בריאתו של הקב"ה בתחלת הבריאה). ובעבודה - זוהי עבודת התשובה. ולכן נקראת בחי' זו **אחד עשר** (אחד יותר מעשר) - כיון שבזה ניתוסף ענין חדש (לגבי בחי' עשר), סוג חדש של זכויות¹⁷ - "זדונות נעשו לו כזכויות"¹⁸, שענין זה אינו נמצא בבחי' עשר המבטא רק את הזכויות שע"י התומ"צ אשר הם מלכתחילה קדושה.

15) ע"פ נוסח תפלת מוסף.

16) תו"א ב, סע"ב ואילך. ועם הגהות - אוה"ת תולדות קנב, א. ואילך. בלק ע' תתקנח-ט. המשך תערי"ב ח"א פרי" ואילך. סה"מ תרנ"ד ע' סה ואילך. תרפ"ו ע' קפ ואילך. תש"ב ע' 80 ואילך. ועוד.

17) ראה לקו"ש ח"ז ע' 186 ואילך. וש"נ.

18) יומא פו, ב. ושם: נעשות.

ויש בזה מה שאין בזה, לאחד עשר יש מעלה על עשר, ולעשר יש מעלה על אחד עשר.

ה. אך כאשר נמצאים "בעשור לחודש הזה", כשמאירות עשר הספירות דאצילות, ובפרט שזהו "בעשור לחודש" ניסן, שניסן ענינו עבודת הצדיקים¹⁹ - מורגשת אז דוקא המעלה והשלימות דבחי' עשר אפילו לגבי בחי' אחד עשר דקדושה - "עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר":

עשר מורה על העולם כפי שעומד בשלימותו - שהכל חודר בקדושה, ולגמרי אין מקום לענין של היפך הקדושה.

משא"כ בחי' אחד עשר נותנת מקום לענין של לעו"ז, אלא שאח"כ נפעל בירור והפיכה של הלעו"ז, אבל בינתיים היתה נתינת מקום ללעו"ז. ויתירה מזו: אפילו לאחר התשובה, הבירור והפיכת הלעו"ז - נותר עדיין איזה רושם ממנו. כמובן מכך שביחד עם זה שעבודת הבעל תשובה צריכה להיות מתוך שמחה [במכ"ש מקיום שאר המצוות שצ"ל²⁰ בשמחה ובטוב לבב, עאכו"כ מצות התשובה המתקנת את כל המצוות²¹], צריך להיות אצלו גם רגש של **מיררות**²² [לא עצבות ח"²²].

אבל מצד בחי' עשר (אצילות) ישנה רק מציאות של טוב וקדושה - עבודת הצדיקים, שאינה מותירה מקום כלל לענין של היפך הקדושה - כפי שהי' בתחלת הבריאה (קודם החטא), שהעולם כולו הי' רק טוב וקדושה, כיון שאז בחי' אצילות (בחי' עשר ולא אחד עשר) האיר בגלוי בעוה"ז.

19) סה"מ תרכ"ו ע' ג. וראה אוה"ת בא ע' רנז ואילך (כרך ח') ע' בתתקטז ואילך. סה"מ תרנ"ד ע' קלח ואילך.

20) רמב"ם הל' לולב ספ"ח.

21) ראה סהמ"צ להצ"צ מצות וידוי ותשובה. ובכ"מ.

22) תניא פל"א.

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו - חלק כ"ב מתוך יומן מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ו

בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ו - לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

י"א ניסן: כ"ק אד"ש נסע היום לאוהל, וחזר בשעה 9:15 לערך (עדיין לפי שעון חורף). לקראת יום הבהיר י"א ניסן יצאו היום ח"י טנקים למבצעים ברחבי ניו-יורק. היום בערב הוציא כ"ק אד"ש מענה לוועד הבחירות (של רבני שכונה זו): "נת" ות"ח וגם על עסקנותם בצרכי השכונה".

על שאלתם אם להכתיר את שני הרבנים שנבחרו אף שלא נכנס הרב חנזין עמהם (מפני הוראת כ"ק אד"ש אליו) ענה כ"ק אד"ש: "לאחרי גמר הבחירות גם רב שלישי".

על כתבם שיש עליהם מלעיגים מפני שעשו בחירות בשביל רב ולפועל אינו יכול לבוא, כתב כ"ק אד"ש: "כבר השקיטם אדה"ז בתחילת שו"ע שלו, יכול להוסיף, דאיתא בס' אשר לעג הוא אותיות עגל".

על שאלתם אם לעשות בחירות לפני חג הפסח או תיכף לאחריו או להמתין אם יש צורך בכלל לזה או לא להתעסק בזה כלל: העביר כ"ק אד"ש קולמוס בתור מענה על שני האופנים האחרונים ועל שני האופנים הראשונים וכתב: "כהחלטת הקהל שי, אזכיר עה"צ להצלחה בכהנ"ל".

י"א ניסן: כשחזר כ"ק אד"ש מהספרי' בעת הדלקת הנרות, עמד שם ר"ש קונין ואמר לכ"ק אד"ש שבעת קבל מאה אלף דולר במזומן. כ"ק אד"ש אמר לו: שיהי' לך חשק למאתיים אלף.

לשבת הגיעו קהל רב לרגל י"א ניסן, ולשם כך הורידו את החלון שבין החדר הקטן והגדול בזאל למעלה.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות בימנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שיגאות מי יבין".

לגמרי לגאולה האמיתית והשלימה, שבה יראו בגלוי איך שהעולם כולו טוב וקדושה.

וההוראה מכך היא (כנ"ל) - שבעמדנו בשבת הגדול "בעשור לחודש הזה", ישנה נתינת כח מיוחדת לעשות את העבודה בעולם ביתר שאת, מכיון שהעולם לא רק אינו מהוה שום סתירה לעבודתו, אלא אדרבה - העולם עוד מסייע לו בעבודתו.

ולכן אל לו ליהודי לנעול את עצמו בפני העולם ולעסוק רק בתורה ומצוות, אלא אדרבה - עליו לצאת ולעשות את העבודה בעולם, בידעו שהעולם כבר מוכן ועליו רק לגלות זאת בפועל.

ז. [. .] ע"פ כל הנ"ל מובנת ההוראה בפשטות:

בעמדנו בשבת הגדול, "בעשור לחודש הזה" [. .] - יהודי צריך לדעת, שכל ענינים אלו מדגישים ונותנים כח שהעולם מצד עצמו מוכן ומוכשר לגאולה העתידה!

שבאמת כבר הי' לעולמים מעין זה בזמן יעקב אבינו:

כאשר יעקב נפגש עם עשו - אמר עשו ליעקב "נסעה ונלכה"²⁶, זאת-אומרת שעשו הבכור ("בכורי מצרים") הודיע שמצדו הוא מוכן לקיום היעוד²⁷ ד"ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו".

אבל בפועל יעקב אמר לו "הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי גו"²⁸, ולכן "אני אתנהלה לאטי גו' עד אשר אבוא אל אדוני שעירי"²⁹. כלומר, שגם יעקב מצד עצמו מוכן לגאולה, אך³⁰ עליו עוד להתחשב עם בירור

והשלימות בזה תהי' לע"ל: "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ"²³, כשכל העולם יהי' רק טוב וקדושה (כמדובר לעיל²⁴ שהעבודה אז תהי' עליות בקדושה גופא) - עבודת הצדיקים.

[. .] ולפי זה מובן גודל העילוי ד"בעשור לחודש הזה", בחי' "עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר": ביום זה מודגש איך שהעולם עומד בשלימותו - מעין המצב שהי' בתחלת הבריאה, ועוד יותר - כפי שיהי' העולם בשלימות לעתיד לבוא!

ו. ע"פ הנ"ל מובן שהלימוד הכללי הנ"ל²⁵ משבת הגדול [שבה אירע הנס ד"למכה מצרים בבכוריהם", שענינו של נס זה - שהעולם מצ"ע נלחם בעניני העולם ("זועלטישקייט")], השלימות דמציאות העולם, שמציאות העולם גופא מגלה את גדלות ה' - לימוד זה נמצא בהדגשה יתירה בקביעות "שבת הגדול" בשנה זו "בעשור לחודש הזה" (אותה הקביעות שהיתה בשנה הראשונה ביציאתם ממצרים, כשאירע ה"נס גדול") - כאשר מאירות עשר הספירות דאצילות, שמגלות איך שפנימיות מציאות העולם כולה טוב וקדושה, ובבחי' זו אין ענין של היפך שמפריע לעבודת ה', אלא אדרבה - העולם מוכן לגמרי כדי לסייע לבני ישראל בעבודתם, וכפי שהדבר מתבטא בעולם עצמו, שנפעל "למכה מצרים בבכוריהם", שהעולם גופא (לא רק שאינו מהוה סתירה לאלקות, אלא אדרבה - הוא) מגלה אלקות (היפך הענין דכלות הנפש - שעוזבים את העולם מכיון שהוא מהוה סתירה לעבודתו),

ועוד יותר מזה - שהעולם מוכן ומוכשר

26 וישלח לג, יב.
27 עובדי' א, כא. וראה פרש"י עה"פ וישלח שם.
28 וישלח שם, יג.
29 שם, יד.
30 ראה גם לקו"ש חכה"ה ע' 364 (וסה"ש תשמ"ז ע' 128).
23 זכרי' יג, ב.
24 כנראה הכוונה לסוף השיחה שלפנ"ז בהתוועדות (סה"ש תשמ"ז ח"ג ע' 113).
25 בשיחה שלפנ"ז בהתוועדות (סה"ש תשמ"ז ח"ג ע' 96).

ועי"ז אפי' את הבוץ לא יסירו ממנו! אלא לצעוק לזולת באמת "משיח נאו" (אבל בצורה נורמלית) – וזה יחדור לתוכו, ובמילא יסיר ממנו את הבוץ מהקליפה⁴, עד שיריד את הקליפה עצמה⁴ – ויפעל עליו שיתקרב ליהדות, עד שגם הוא יצעק "משיח נאו".
(קטעים משיחת ש"פ צו, שבת הגדול ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

(4) ראה תניא ספכ"ט (לח, א) עד"ז.

לפרסם שנמצאים ב"עת קץ"

[. .] עצם העובדה שמשיח צדקנו עדיין לא בא, מוכיחה, שיש צורך להוסיף עוד יותר בכל עניני העבודה, כולל גם ההוספה בענין הזריזות – באופן ד"ילכו מחיל אל חיל", עד כדי כך, ש"אין להם מנוחה".

ובפשטות – בנוגע לענין הזריזות – לא רק זריזות בפועל, אלא גם זריזות ברגש הלב: בנוגע לזריזות בפועל – ישנם כמה הגבלות כו', ולדוגמא: "וישכם אברהם בבוקר", אבל לא לפני הבוקר, היינו, שישנם ענינים שאי-אפשר לעשותם לפני הבוקר, וכיו"ב.

אמנם, בנוגע לרגש הזריזות שבלב, לא רק זריזות בפועל, אלא שנמצא תמיד בתנועה נפשית של זריזות, שלכן, "לעולם יקדים אדם לדבר מצוה" ו"לעולם ירוץ אדם לדבר מצוה" – הרי, בתנועה זו שברגש הלב אין הגבלות כלל, למעלה מכל מדידה והגבלה.

מעין דוגמא לדבר – זריזות שלמעלה ממדידה והגבלה – הסיפור הידוע אודות רבינו הזקן שפעם אחת הזדרז והקדים את עבודתו בתקיעת שופר קודם התפילה (למעלה מהמדידה וההגבלה דסדר הענינים ע"ד הרגיל) כדי לפעול את נצחונה של המלכות שתחת ממשלתה ייטב מצבם הרוחני של בני".

ולהעיר מהקשר דתוכן הסיפור לענין הגאולה (בהתאם להמדובר אודות הזריזות בענין הגאולה) – ע"פ מארז"ל "אם ראית מלכויות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח".

ומכאן באים לסימן ד"מלכויות מתגרות זו בזו" בנוגע לימינו אלה – אבל, לא באותו אופן, ח"ו, כפי שהי' בדורו של רבינו הזקן, שכן, לאחר כל הענינים הנוראים שעברו בני"ב במשך הזמן שבינתיים, ובפרט בדור האחרון כו', בודאי יצאו י"ח די והותר... ומכאן ולהבא צריכים להיות כל הענינים בחסד וברחמים, מתוך מנוחה, שמחה וטוב לבב.

[. .] יש להוסיף ולהדגיש ענין פרטי בנוגע למעשה בפועל: [. .] לכל לראש – לפרסם שנמצאים אנו ב"אחרית הימים", "עת קץ" שאז, "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים".

ובנוגע לפועל – שכאו"א מישאל צריך להוסיף בבירור וליבון וצירוף כל עניניו, עי"ז שמוסיף עוד פעולה טובה ועוד פעולה טובה, מעשה אחד, דיבור אחד ואפילו מחשבה אחת, שע"ז "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

כלומר, לאחר כל מעשינו ועבודתנו עד עתה, הרי, מכיון שמשיח צדקנו עדיין לא בא, יש להוסיף עוד יותר בבירור וליבון וצירוף כו', באופן של בירור אחר בירור [. .].
(קטעים משיחת ש"פ צו, שבת הגדול, י"ב ניסן ה'תשמ"ז – בלתי מוגה)

הניצוצות בחלקו בעולם – "הילדים רכים וגו".

ח. כיון שהתורה מספרת את זה, מובן שצריכה להיות מכך הוראה בעבודת האדם.

ובהקדים: מובן בפשטות שהתורה אינה מספרת את כל המאורעות שאירעו ליעקב אבינו³¹ – יעקב הרי חי קמ"ז שנה³², ובודאי עבד את הקב"ה בכל ימיו, שהרי "האבות הן הן המרכבה"³³, כמבואר בתניא³⁴ ש"כל ימיהם לעולם לא הפסיקו אפי' שעה אחת מלקשר דעתם ונשמתם לרבון העולמים כו"; אך כאשר יצרפו את כל הסיפורים שישנם בתורה אודות יעקב אבינו (הן בתושב"כ והן בתושבע"פ) – הם יתפסו משך זמן קצר בלבד, שלא בערך לגמרי לקמ"ז שנה שיעקב חי!

מוכרחים לומר שהתורה מספרת רק על ענינים שמהווים הוראה לכל בני"ב עד סוף כל הדורות ("מעשה אבות סימן לבנים"³⁵), וע"ד מ"ש על עניני נבואה³⁶ – ש"נבואה שהוצרכה לדורות (ללמוד תשובה או הוראה) נכתבה, נבואה שלא הוצרכה לדורות לא נכתבה".

ועפ"ז מתעוררת השאלה: מהי התועלת בסיפור הדברים שעשו אמר "נסעה ונלכה" ויעקב אמר "אני אתנהלה לאט"י" – כאשר הדבר בין כך לא יצא לפועל?!

ט. והביאור בזה, ישנה כאן הוראה בנוגע לפועל:

יהודי צריך לדעת, שישנו חלק בעולם (עשו) שמצד עצמו הוא כבר מוכן לגאולה העתידה! ועד כדי כך, שהחלק בעולם (עשו)

(31) ראה גם שיחת ש"פ וישלח – סה"ש תשמ"ו ח"א ע' 827 ואילך.

(32) ר"פ ויחי.

(33) ב"ד פמ"ז, ו. פפ"ב, ו.

(34) רפ"ד. וראה שם פכ"ג ופל"ט.

(35) ראה לקוש"ח ע' 79 הערה 20. חט"ו ע' 76 (ועוד). וש"נ.

(36) מגילה יד, א (ובפרש"י).

בא לבד ומכריז ומודיע ליהודי "נסעה ונלכה" – בוא נלך כבר לגאולה!!

אלא שכעת נוסף עילוי לגבי זמנו של יעקב: בימינו אלו, לאחר כל הענינים של מעשינו ועבודתנו שפעלו במשך קרוב לאלפי שנים שנות גלות – בודאי אין עוד מקום למניעה (כבזמן יעקב) שעוד לא גמרו את בירור הניצוצות, "הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי", כיון שבודאי סיימו כבר את כל הביירוים³⁷.

ובמכ"ש מכך שכבר בזמן הש"ס אמרו³⁸ ש"כלו כל הקיצין", ובהדגשה – "קיצין" לשון רבים, ז"א, לא רק קץ אחד, כמ"ש בדניאל³⁹ "קץ הימין" (או "קץ הימים"⁴⁰), רק "קיצין" לשון רבים, ובזה גופא – "כל הקיצין"!

וכיון ש"כלו כל הקיצין", מובן שבודאי ביררו כבר את כל ניצוצי הקדושה – כידוע הביאור של אדמו"ר האמצעי בשערי אורה⁴¹ אודות ב' אופני הגאולה ד"בעתה"⁴² ו"אחישנה"⁴² – שבכל אחד מהם ישנה מעלה: המעלה ד"בעתה" שהיא תהי' לאחר שלימות כל הביירוים, ולא ישארו שום ניצוצות שלא נתבררו⁴³, כיון שאפי' ניצוצות אחדים הם גם ניצוצי קדושה ויש להתחשב בהם [. .] ועד"ז ישנה מעלה ב"אחישנה" – כפי שמבאר שם.

(37) וראה "יחי המלך" שצ' ע' 7: "עכשיו, ברגעים האחרונים בגלות, שהנה זה משיח צדקנו בא – אזי הילדים שפעם היו "רכים", עתה אינם "רכים", והם מחכים למשיח בתשוקה גדולה". וראה גם ב"יחי המלך" שו' ע' 3 ואילך.

(38) סנהדרין צז, ב.

(39) בסופר.

(40) זח"א נד, סע"א. סב, סע"ב. אה"ת ר"פ מקץ. וש"נ. ס' הליקוטים-דא"ח צ"צ ערך קץ הימין. וש"נ.

(41) ד"ה יביאו לבוש מלכות פצ"ד ואילך.

(42) ישע"י ס, כב. וראה סנהדרין צח, א.

(43) ראה ל"ת, ס' הליקוטים (להאריז"ל) ושער המצות עה"פ שופטים יט, ת. סה"מ תקס"ה (כרך ב) ס"ע תשצט ואילך.

האמיתית והשלימה.

והוראה זו עומדת בהדגשה ובגלוי בשבת הגדול, "בעשור לחודש הזה" (עם כל שאר מעלות הנ"ל שביום זה). ובפשטות: **שהיום ממש** כל העולם מוכן לגאולה האמיתית והשלימה, ורק צריכים שהיהודי יגלה ויביא ("אראָברענגען") זאת בפועל!

ומה שישנה השאלה: הרי נותרו ד' ימים עד לזמן חירותנו (שבהם יש לעסוק בהכנות לקרבן פסח), שאלו הם ד' ימי הכנה וביקור [בנוגע לפסח מצרים⁴⁴, ומעין זה גם ישנו בפסח דורות - אע"פ שלקחת השה בפסח דורות אינה צ"ל ד' ימים לפני שחיתו⁴⁴] - הרי זו עבודה **בפני עצמה**; אבל **בכל יום ויום בפ"ע** הרי "אחכה לו בכל יום שיבוא".

ועאכו"כ ביום סגולה כשבת הגדול - יכולה וצריכה כבר לבוא הגאולה בפועל ממש!

(44) פסחים צ, א. מכלילת בא יב, ו. ועוד.

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל** בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת **פאולין רות** בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולעילוי נשמת מרת **חשׂא** ב"ר נטע אורי ע"ה ובעלה ר' **יוסף ארי לייב** ב"ר משה באר ע"ה ולע"צ ר' **מאיר** ב"ר צבי ע"ה **שנאל**

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוג' - תבלחטיא - מרת **חי' רחל** בת **שפירנצא שנאל** ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו - לברכות עד בלי די

"רואים בפועל שהנפקת בולים תופסת מקום ופועלת בעולם" (י"א ניסן תשמ"ה)

מידע, מחירים והזמנות
www.bul.770.org.il

גליון בולים, מעטפת יום ראשון, עלון הסבר, דף מזכרת
אה"ק: 03-9600667 ארה"ב: 212-2023275 דוא"ל: bul@770.org.il

הוא נראה נורמלי אבל לפתע צועק "משיח נאו"...

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

[. .] כשם שההרגש שרוצה "משיח נאו" (הגילוי של "דיך אליין") צריך להיות חדור בו עד שיוצק מתוכו ("שרייט זיך פון עם ארויס") - כך גם כשמדברים עם יהודי שני על תורה ומצוות ויהדות, צריכים לכל לראש לצעוק לו: "משיח נאו", וכל-כך לצעוק עד שגם הוא יתחיל לצעוק "משיח נאו"!

מישהו יכול לחשוב, שהגישה לדבר עם הזולת על יהדות היא - בסדר מסודר ("סטאטעטשנע"), ללא שום צעקות, שהרי "דברי חכמים בנחת נשמעים"¹, וללא שום ריצות ("לויפערין") - אלא "עקב בצד גודל" [אמנם לא באופן שהרמב"ם² שולל, אלא הכוונה "בנחת", מעט יותר מהר מ"עקב בצד גודל" ממש]...

ולכל לראש יאמר לו "שלום עליכם", אח"כ ישאל אותו "מה שלומך"? (ובשפת המדינה - "האָו דו יו דו", שהרי יודע את שפת המדינה...), והתרגום באידיש: "וואָס מאַכסטו אין געזונט" [= איך הבריאות], ויוסיף וישאל אותו כדרך העולם: מה שלום אשתו ובני ביתו, בניו ובני בניו, איך הולכת הפרנסה ומה אתה עושה וכו' וכו', ורק אח"כ יתחיל לדבר עמו על יהדות, ולאחר מכן, כשהשני יאחוז בזה), הוא אולי ידבר איתו אודות הגאולה ע"י משיח. ולטענתו - הוא למד סדר זה מהנהגת הבעש"ט, שנהג כן בעצמו³.

אבל שהוא ילך ויצעק לשני "משיח נאו" - זו לא הדרך של "ג'נטלמן", והוא הרי "ג'נטלמן"!!!

[. .] אומרים לו את ההוראה הנ"ל: בדיוק כפי שאתה בעצמך צריך לצעוק "משיח נאו", כך גם כשאתה הולך לדבר עם יהודי שני על יהדות - לכל לראש עליך לצעוק לו: "משיח נאו"! ולא רק שזה לא יזיק, אלא אדרבה, זו הדרך שתפעל עליו:

כאשר אותו יהודי יראה שהמדבר איתו הוא אדם נורמלי בכל שאר הדברים, אינו מכה אותו, לא מתנהג כמו שור נגח, מתלבש נורמלי, אך כשמגיע ליהדות צועק לו "משיח נאו" - אזי יראה שכוונתו אמיתית, ודווקא זה יפעל עליו!

היהודי השני (אשר אליו הולכים לדבר) בפנימיות נפשו גם רוצה לצעוק "משיח נאו", אך כיון שפנימיותו מכוסה בקליפה והקליפה מכוסה בבוץ ובחלודה - לכן אין הוא יודע שרצונו לצעוק זאת!

ההעצה לזה היא: לא לגשת ולדבר איתו על ענינים צדדיים, ובדרכי נימוס (כנ"ל) - היות

(1) קהלת ט, יז. ראה גם סוטה כב, ב ובפרש"י.

(2) הל' דעות פ"ה ה"ח. וראה שבת סב, ב. וש"נ. (3) ראה סה"מ אידיש ע' 138 ואילך. ועוד.